

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 29. dan, 30. ožujka 2022.

Nakana:

Molimo Boga da nam udijeli svoju milost i da nam oprostí naše grijehé i slabosti.

Sveto pismo:

„Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprášta i prelazi preko prekršaja ostatka baštine svoje, koji ne ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u pomilovanju? Još jednom, imaj milosti za nas! Satri naše opačine, baci na dno mora sve grijehé naše!“
(Mih 7, 18 - 19)

Razmatranje:

(...) No, kažu nekoji, javna, državna vlast mora imati utjecaj i pravo na sve, što je potrebno za opće dobro. Odgovaramo, da iz toga još uvijek ne slijedi pravo monopoliziranja direktnog i neposrednog odgoja, već takovo pripada roditeljima, a indirektno i posredno javnoj vlasti, tj. u koliko joj to roditelji prepuste dobrovoljno ili toga ne mogu vršiti, ali poštivajući uvijek prava Crkve. Tako se ima stvar shvatiti u pitanju odgoja u naravnom redu. No, objavom Božjom znademo, da je Krist, učitelj svijeta, Crkvi svojoj predao vlast podučavati ljude u pitanju vjere i morala govoreći: »Idite dakle i naučavajte sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga; učeci ih da drže sve što sam vam zapovjedio.« (Mt 28, 19 - 20) Ovime se ipak nipošto ne isključuje pravo roditelja na odgoj djece. Kao što naime milost ne razara naravi, nego je pretpostavlja i usavršuje, i kao što kršćanski uzgoj ne razara naravnog uzgoja, nego ga usavršuje, tako i pravo Crkve, koje je primila od Boga, ne razara prava roditelja na odgoj djece, nego ga popunjuje. Roditelji su dakle po objavi Božjoj mandatarí Crkve, pa su stoga dužni da djecu odgajaju prema načelima svete vjere, a ne smiju priječiti predstavnike Crkve, da neposredno uzmu u ruke vjersko-moralni uzgoj, kad im se to čini za potrebno i korisno. Iz toga nužno slijedi, kao što si država ne može arogirati pravo roditelja na odgoj djece, još manje si može arogirati pravo Crkve na odgoj mladeži. Znademo doduše, da se danas drukčije radi. Zar se nije i u najnovije doba pokušalo kod nas jednim finim načinom onemogućiti naše katoličke privatne škole. Jasno je, da smo odlučno ustali i ustati ćemo uvijek najodlučnije protiv svakog pokušaja monopoliziranja naših škola od strane državne vlasti, jer po naravnom redu direktno i neposredno pravo na odgoj mladeži imadu roditelji, a po pozitivnom Božjem pravu sveta Crkva. Doduše kao što rekoh, danas se drukčije radi. No mi znademo da pravo nije

isto što i sila, makar se ona danas identificira s pravom. Zato što se sila identificira danas s pravom, zato je i dospio svijet u ćorsokak, iz kojeg ne zna da izađe, pa međusobne sporove rješava toljagom, puškom i topovima, umjesto da ih rješava po načelima prava, kao što se pristoji razumnom biću. Pa što onda ostaje javnoj vlasti, državi? Zar ona nema ništa da kaže u pitanju odgoja? Toga ne poriče nijedan pametan čovjek. Javna vlast nema direktnog i neposrednog prava na odgoj mladeži u pitanju vjere i morala. Ali javna vlast imade pravo i dužnost, da stvori takove odnose i takove okolnosti, da se uzmogne postići što bolji i što savršeniji odgoj. Što će se pak u ovom ili onom konkretnom slučaju učiniti, to ovisi o konkretnim prilikama. Ako dakle mi katolici imamo i hoćemo da imademo svoje privatne škole, dužna je državna vlast tu našu volju respektirati i našu inicijativu podupirati, jer nisu građani tu zbog države, nego je država tu zbog građana. To ističemo tim više, jer s ponosom možemo reći, da su naše katoličke škole najbolje među najboljima. Mogu nas klevetati i ogovarati koliko hoće, ali smo smatrali za potrebno, da to danas istaknemo. Da istaknemo našu nepokolebljivu volju da branimo svima zakonitim sredstvima naše privatne katoličke škole, jer nažalost, povrh svega što smo rekli, ne možemo danas imati povjerenja u škole, koje su monopol države. U tom nas našem nepovjerenju učvršćuju svakodnevna prežalosna iskustva. Drugo pitanje koje nas zanima, jest pitanje, za koga se odgajaju djeca. Čuli ste one riječi, što ih je kći faraonova upravila majci Mojsijevoj: »Uzmi ovo dijete i doji mi ga!« Doji ne sebi (makar si mu majka) nego meni, koja ti ga predajem na odgoj. A Gospodin Bog, auktor života i zadnji uzrok duše i tijela svakog ljudskog individua, zar je za što drugo stvorio čovjeka nego zbog Sebe? »Omnia propter semetipsum operatus est Dominus! Sve je zbog Sebe stvorio Gospodin.« (Izr 16, 4)

bl. Alojzije Stepinac
propovijed o 400. godišnjici Reda ss. uršulinki
17. 11. 1935. (2. dio)

Molitva:

Zdravo, Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše zdravo.

K tebi vapijemo prognani sinovi Evini.

K tebi uzdišemo tugujući i plaćući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, odvjernice naša, one svoje milostive oči na nas te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje.

O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.